FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (åttonde avdelningen)

den 28 oktober 2009 *

I mål T-80/08,

**CureVac GmbH,** Tübingen (Tyskland), företrätt av advokaten F. Graf von Stosch,

sökande,

mot

**Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)**, inledningsvis företrädd av M. Kicia, därefter av S. Schäffner, båda i egenskap av ombud,

svarande,

* Rättegångsspråk: tyska.

varvid motparten i förfarandet vid harmoniseringsbyråns överklagandenämnd, som intervenerat vid förstainstansrätten, var

**Qiagen GmbH,** Hilden (Tyskland), inledningsvis företrätt av advokaten E. Krings, därefter av advokaterna V. von Bomhard, A. Renck och T. Dolde,

angående en talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 11 december 2007 (ärende R 1219/2006-1) om ett invändningsförfarande mellan CureVac GmbH och Qiagen GmbH,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av ordföranden M.E. Martins Ribeiro (referent) samt domarna N. Wahl och A. Dittrich,

justitiesekreterare: handläggaren T. Weiler,

med beaktande av ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 19 februari 2008,

med beaktande av harmoniseringsbyråns svarsinlaga som inkom till förstainstansrättens kansli den 4 juni 2008,

med beaktande av intervenientens svarsinlaga som inkom till förstainstansrättens kansli den 28 maj 2008,

efter förhandlingen den 6 maj 2009,

följande

## Dom

### Bakgrund till tvisten

1 Intervenienten Qiagen GmbH ingav den 1 augusti 2003 en ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke till harmoniseringsbyrån i enlighet med rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3), i dess ändrade lydelse (ersatt av rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1)).

2 Det sökta varumärket utgörs av ordkännetecknet RNAiFect.

3 De varor som registreringsansökan avsåg omfattas av klasserna 1, 5 och 9 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid

varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg, och motsvarar följande beskrivningar:

— Klass 1: ”Kemikalier för industriell och vetenskaplig användning; kemiska produkter för industriella och vetenskapliga ändamål för behandling av biopolymerer; biologiska aktiva ämnen för laboratorier för användning inom vetenskaps- och forskningsområdet, nämligen buffertämnen och reagenser, nämligen för införande av molekyler och molekylaggregat, nämligen peptider och/eller nukleinsyror, i celler, nämligen prokaryotiska eller eukaryotiska celler; kromatografiska material för användning vid separering, rening och isolering av biopolymerer och reagenser och lösningsmedel för utförande av kromatografiska separationer, reningar och/eller isoleringsförfaranden avseende biopolymerer; Satser för införande av molekyler och molekylaggregat, nämligen peptider och/eller nukleinsyror, i celler, nämligen prokaryotiska eller eukaryotiska celler; transfektionsreagenser”.

— Klass 5: ”Farmaceutiska, veterinära och hygieniska preparat”.

— Klass 9: ”Vetenskapliga apparater och instrument, speciellt instrument och apparater för laboratorieforsknings- och teständamål”.

4 Denna ansökan offentliggjordes i *Bulletinen för gemenskapsvarumärken* nr 39/2004 av den 27 september 2004.

5 Den 17 december 2004 invände sökanden CureVac GmbH mot det sökta varumärket och påstod att risk för förväxling förelåg i den mening som avses i artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009).

6 Invändningen grundades på en del av de varor som omfattas av gemenskapsregistrering nr 2953768 av ordmärket RNActive, som söktes registrerat den 29 november 2002 och registrerades den 28 oktober 2004, nämligen följande varor i klasserna 1 och 5:

— Klass 1: ”Kemikalier för industriell och vetenskaplig användning; reagenser för forskningsändamål”.

— Klass 5: ”Kemikalier för medicinsk användning; farmaceutiska, och veterinära preparat särskilt preparat för kemoterapi för behandling av tumörer, läkemedel och preparat för behandling av astma, receptoragonister och receptorantagonister, farmaceutiska, preparat för behandling av neurologiska sjukdomar, för behandling av infektionssjukdomar; hygieniska preparat; dietiska substanser anpassade för medicinskt bruk, särskilt substanser för kosttillskott; desinfektionsmedel; svampdödande medel, växtbekämpningsmedel”.

7 Invändningen riktades endast mot de varor som avsågs med det sökta varumärket och som omfattades av klasserna 1 och 5, men inte varor som omfattades av klass 9.

8 Invändningsenheten avslog invändningen genom beslut av den 7 augusti 2006 med motiveringen att risk för förväxling inte förelåg inom gemenskapen.

9 Sökanden överklagade invändningsenhetens beslut den 15 september 2006.

10 Första överklagandenämnden avslog överklagandet genom beslut av den 11 december 2007 (nedan kallat det angripna beslutet). Överklagandenämnden anslöt sig till invändningsenhetens uppfattning att de varor som skulle jämföras var identiska eller av mycket liknande slag. Överklagandenämnden ansåg att de två ifrågavarande kännetecknen visserligen hade låg särskiljningsförmåga, eftersom beståndsdelen rna motsvarar förkortningen av de engelska orden ”ribonucleid acid” (”acide ribonucléique” på franska och ”Ribonukleinsäure” på tyska), men att de båda varumärkena skiljde sig från varandra och att en varumärkesinnehavare inte kan ha ensamrätt till förkortningen RNA eller förbjuda andra företag att använda den eller införliva den med varumärken, särskilt inom läkemedelsområdet. Konsumenterna förstår betydelsen av förkortningen RNA och tror inte att samtliga varumärken som börjar med den förkortningen anger samma ursprung. Deras uppmärksamhet fästs snarare vid slutet av ordet som är mer särskiljande. På grund av skillnaderna mellan beståndsdelarna ifect och ctive föreligger inte någon risk för förväxling.

**Parternas yrkanden**

11 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet,

— avslå ansökan om registrering av det sökta varumärket RNAiFect,

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

12 Harmoniseringsbyrån har yrkat att förstainstansrätten ska

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

13 Intervenienten har yrkat att förstainstansrätten ska

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

14 Under förhandlingen har sökanden förklarat sig återkalla det andra yrkandet, vilket har antecknats i förhandlingsprotokollet.

**Rättslig bedömning**

*Parternas argument*

15 Sökanden har som enda grund för sin talan gjort gällande att artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 har åsidosatts.

16 Sökanden har först och främst gjort gällande att vissa varor som omfattas av det äldre varumärket och de varor som anges i varumärkesansökan inte ska anses vara till viss del av mycket liknande slag, utan att de tvärtom är identiska, eftersom sökandens varor omfattar de sistnämnda varorna och dessa således omfattas på samma sätt av de motstående varumärkena.

17 Sökanden anser vidare att varumärket RNActive borde anses ha en i vart fall genomsnittlig särskiljningsförmåga, eftersom det registrerats som gemenskapsvarumärke. Med hänsyn till att båda varumärkena riktar sig till genomsnittskonsumenter, som inte har kännedom om innebörden av förkortningen RNA, har det äldre varumärket åtminstone en genomsnittlig särskiljningsförmåga.

18 Sökanden har preciserat att de ifrågavarande kännetecknen liknar varandra i visuellt hänseende, eftersom den första delen av orden är identisk, och att förutom det registrerade varumärket omfattar skyddet, med avseende på ordmärken, alla andra utförandeformer som är kända av omsättningskretsen, i synnerhet återgivning med versaler och gemena bokstäver. Sökanden har tillagt att kännetecknen är utomordentligt lika varandra i fonetiskt hänseende, eftersom de tre första bokstäverna är identiska och eftersom de sista ljudavsnitten skiljer sig åt endast helt obetydligt. Även i begreppsmässigt hänseende föreligger en exceptionell likhet mellan kännetecknen, eftersom det äldre varumärket RNActive innehåller det tyska ordet ”aktiv” som kan

uppfattas som synonymt med det tyska ordet ”effektiv” eller så, att det betyder ”som har effekt”, vilket ingår i det sökta varumärket RNAiFect.

19 Sökanden anser att det föreligger risk för förväxling hos allmänheten med anledning av att varorna är identiska, att det äldre varumärket har en genomsnittlig särskiljningsförmåga och med anledning av den grad av visuell, fonetisk och begreppsmässig likhet som föreligger.

20 Harmoniseringsbyrån och intervenienten har yrkat att talan inte ska bifallas på den ovannämnda grunden.

*Förstainstansrättens bedömning*

21 Enligt lydelsen i artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 kan det sökta varumärket inte registreras efter invändning av innehavaren av ett äldre varumärke, ”om det – på grund av att det är identiskt med eller liknar det äldre varumärket och de varor eller tjänster som omfattas av varumärkena är identiska eller är av liknande slag – föreligger en risk att allmänheten förväxlar dem inom det område där det äldre varumärket är skyddat, inbegripet risken för att varumärket associeras med det äldre varumärket”.

22 Enligt artikel 8.2 a ii i förordning nr 40/94 (nu artikel 8.2 a ii i förordning nr 207/2009) avses med äldre varumärken gemenskapsvarumärken och varumärken som har registrerats i en medlemsstat för vilka ansökan om registrering gjorts tidigare än ansökan om registrering av gemenskapsvarumärket.

23 Enligt fast rättspraxis föreligger risk för förväxling om det finns risk för att allmänheten kan tro att varorna eller tjänsterna i fråga kommer från samma företag eller i förekommande fall från företag med ekonomiska band (se förstainstansrättens dom av den 10 september 2008 i mål T-325/06, Boston Scientific mot harmoniseringsbyrån – Terumo (CAPIO), ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 70 och där angiven rättspraxis, se analogt även domstolens dom av den 29 september 1998 i mål C-39/97, Canon, REG 1998, s. I-5507, punkt 29, och av den 22 juni 1999 i mål C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, REG 1999, s. I-3819, punkt 17).

24 Dessutom ska det, vid prövningen av huruvida det föreligger risk för förväxling hos allmänheten, göras en helhetsbedömning mot bakgrund av samtliga relevanta faktorer i det enskilda fallet (se domen i det ovan i punkt 23 nämnda målet CAPIO, punkt 71 och där angiven rättspraxis, se analogt domstolens dom av den 11 november 1997 i mål C-251/95, SABEL, REG 1997, s. I-6191, punkt 22, och av den 22 juni 2000 i mål C-425/98, Marca Mode, REG 2000, s. I-4861, punkt 40).

25 Vid denna helhetsbedömning av risken för förväxling föreligger ett visst samspel mellan de faktorer som beaktas, däribland varumärkeslikheten och varu- eller tjänsteslagslikheten. Låg varu- eller tjänsteslagslikhet kan således kompenseras av hög varumärkeslikhet och omvänt (domstolens dom av den 13 september 2007 i mål C-234/06 P, Il Ponte Finanziaria mot harmoniseringsbyrån, REG 2007, s. I-7333, punkt 48, och förstainstansrättens dom av den 23 oktober 2002 i mål T-6/01, Matratzen Concord mot harmoniseringsbyrån – Hukla Germany (MATRATZEN), REG 2002, s. II-4335, punkt 25). Samspelet mellan dessa faktorer kommer till uttryck i sjunde skälet i förordning nr 40/94, där det anges att begreppet likhet bör tolkas i förhållande till risken för förväxling. Denna risk måste i sin tur bedömas mot bakgrund av ett flertal omständigheter, bland annat hur känt varumärket är på marknaden, hur varumärket kan associeras med det använda eller registrerade kännetecknet, graden av likhet mellan varumärket och kännetecknet samt mellan de ifrågavarande varorna eller tjänsterna (se domen i det ovan i punkt 23 nämnda målet CAPIO, punkt 72 och där angiven rättspraxis).

26 Helhetsbedömningen av risken för förväxling ska dessutom, vad gäller de motstående kännetecknens visuella, fonetiska eller begreppsmässiga likhet, grunda sig på det helhetsintryck som kännetecknen åstadkommer med hänsyn särskilt till deras särskiljande och dominerande beståndsdelar. Det framgår nämligen av lydelsen i artikel 8.1 b i förordning nr 40/94, i vilken det anges att det ”föreligger en risk att allmänheten förväxlar”, att den uppfattning som genomsnittskonsumenten av det ifrågavarande varu- eller tjänsteslaget har av varumärkena är av avgörande betydelse vid

helhetsbedömningen av risken för förväxling. Genomsnittskonsumenten uppfattar vanligtvis ett varumärke som en helhet och ägnar sig inte åt att undersöka varumärkets olika detaljer (se domen i det ovan i punkt 23 nämnda målet CAPIO, punkt 73 och där angiven rättspraxis, se analogt även domen i det ovan i punkt 24 nämnda målet SABEL, punkt 23, och domen i det ovan i punkt 23 nämnda målet Lloyd Schuhfabrik Meyer, punkt 25).

27 I samband med helhetsbedömningen av risken för förväxling förväntas genomsnittskonsumenten av varorna i fråga vara normalt informerad samt skäligen uppmärksam och medveten. Vidare ska hänsyn tas till att genomsnittskonsumenten sällan har möjlighet att göra en direkt jämförelse mellan de olika varumärkena utan måste förlita sig på en oklar minnesbild av varumärkena. Det ska även beaktas att genomsnittskonsumentens uppmärksamhet kan variera beroende på vilket varu- eller tjänsteslag det är fråga om (förstainstansrättens dom av den 23 oktober 2002 i mål T-104/01, Oberhauser mot harmoniseringsbyrån – Petit Liberto (Fifties), REG 2002, s. II-4359, punkt 28, och av den 30 juni 2004 i mål T-186/02, BMI Bertollo mot harmoniseringsbyrån – Diesel (DIESELIT), REG 2004, s. II-1887, punkt 38, se analogt domen i det ovan i punkt 23 nämnda målet Lloyd Schuhfabrik Meyer, punkt 26).

28 I förevarande mål är det varumärke som ligger till grund för invändningen ett gemenskapsvarumärke. Såsom överklagandenämnden slog fast i punkt 14 i det angripna beslutet, ska bedömningen därför omfatta Europeiska unionen.

29 Omsättningskretsen består, såsom invändningsenheten angav på sidan 4 i beslutet av den 7 augusti 2006 och såsom framgår av punkt 17 i det angripna beslutet, av de konsumenter som berörs av de omtvistade varorna. I synnerhet varor i klass 5 riktas till apotekare samt till skäligen informerade, uppmärksamma och medvetna slutkonsumenter (förstainstansrättens dom av den 5 april 2006 i mål T-202/04, Madaus mot harmoniseringsbyrån – Optima Healthcare (ECHINAID), REG 2006, s. II-1115, punkt 23), som är mycket uppmärksamma och som har hjälp av högt kvalificerade yrkesmän när de träffar sina val (se, för ett motsvarande synsätt, domstolens dom av den 26 april 2007 i mål C-412/05 P, Alcon mot harmoniseringsbyrån, REG 2007, s. I-3569, punkt 61, och domen i det ovannämnda målet ECHINAID, punkt 33). Kemikalier i klass 1 riktas till en specialiserad omsättningskrets (bland annat kemister och laboratoriepersonal), som således är ännu uppmärksammare.

30 Det är mot bakgrund av ovannämnda omständigheter som förstainstansrätten kommer att pröva överklagandenämndens bedömning av risken för förväxling mellan de motstående kännetecknen.

— Huruvida varorna är av liknande slag

31 Vid bedömningen av varu- eller tjänsteslagslikheten ska enligt fast rättspraxis samtliga relevanta faktorer som är kännetecknande för det förhållande som kan föreligga mellan varorna eller tjänsterna beaktas. Dessa faktorer omfattar särskilt varornas eller tjänsternas art, avsedda ändamål, användningsområde samt huruvida varorna respektive tjänsterna konkurrerar med eller kompletterar varandra (se domen i det ovan i punkt 23 nämnda målet CAPIO, punkt 77 och där angiven rättspraxis).

32 I motsats till vad sökanden har anfört är inte samtliga ifrågavarande varor identiska. De är delvis identiska och delvis av liknande slag, såsom överklagandenämnden med fog konstaterade i punkt 15 i det angripna beslutet, där den hänvisade till invändningsenhetens beslut. Det är därför tillräckligt, som ett exempel, att konstatera att ”satser för införande av molekyler och molekylaggregat” och kemikalier för medicinsk användning är av mycket liknande slag men ändå inte kan anses vara identiska.

33 Härav följer att det angripna beslutet måste fastställas med avseende på bedömningen av varuslagslikheten.

— Huruvida kännetecknenslikhet föreligger

34 Såsom angetts ovan i punkt 26, ska helhetsbedömningen av risken för förväxling, vad gäller varumärkenas visuella, fonetiska eller begreppsmässiga likhet, grunda sig på det helhetsintryck som varumärkena åstadkommer med hänsyn särskilt till deras särskiljande och dominerande beståndsdelar (se förstainstansrättens dom av den 14 oktober 2003 i mål T-292/01, Phillips-Van Heusen mot harmoniseringsbyrån – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), REG 2003, s. II-4335, punkt 47, samt domen i det ovan i punkt 23 nämnda målet CAPIO, punkt 88 och där angiven rättspraxis, se analogt domen i det ovan i punkt 24 nämnda målet SABEL, punkt 23).

35 Av rättspraxis framgår vidare att två varumärken ska anses likna varandra om de ur omsättningskretsens synvinkel åtminstone delvis liknar varandra i ett eller flera relevanta avseenden (domen i det ovan i punkt 25 nämnda målet MATRATZEN, punkt 30, och domen i det ovan i punkt 23 nämnda målet CAPIO, punkt 89).

36 Överklagandenämnden ansåg i punkt 17 i det angripna beslutet att skillnaderna mellan orden iFect och ctive var så stora att risk för förväxling inte förelåg, trots den likhet som förelåg genom att de tre första bokstäverna i de ifrågavarande kännetecknen var identiska.

37 Härvid ska följande kännetecken jämföras:

| Äldre varumärke | Sökt varumärke |
|---|---|
| RNActive | RNAiFect |

38 Vad först och främst avser den visuella jämförelsen konstaterar förstainstansrätten att båda de ifrågavarande kännetecknen består av ett enda ord som innehåller åtta bokstäver, varav de tre första återges med versaler och är identiska. De följande fem bokstäverna i det äldre varumärket är skrivna med små bokstäver, vilket även gäller för det sökta varumärket med undantag för den femte bokstaven f.

39 De likheter som uppstår genom att de tre första bokstäverna är identiska mildras emellertid i hög grad genom de sista fem bokstäverna i kännetecknen som, trots att fyra av dem är gemensamma för båda kännetecknen, inte återges i samma ordning. De båda ifrågavarande kännetecknen ger därmed mycket olika synintryck. Visuella skillnader framträder därmed genom helhetsintrycket av de ifrågavarande kännetecknen.

40 I motsats till vad sökanden har hävdat, framgår det inte av det angripna beslutet att överklagandenämnden begränsade sig till att bryta ned de ifrågavarande kännetecknen utan att göra en visuell helhetsbedömning. Det är visserligen beklagligt att det angripna beslutet inte är särskilt tydligt i detta avseende. Överklagandenämnden fann emellertid i punkt 17 i det angripna beslutet att uppmärksamheten, den gemensamma beståndsdelen rna till trots, snarast dras till slutet av ordet som har större särskiljningsförmåga. Överklagandenämnden drog därav slutsatsen att den stora skillnaden innebar att risk för förväxling inte förelåg och den gjorde därigenom en helhetsbedömning av kännetecknen.

41 Den visuella likheten blir inte större om det – såsom sökanden har gjort gällande – dessutom antas att båda kännetecknen skrivs med versaler eller små bokstäver. Den skillnad som uppstår genom de fem sista bokstävernas placering gör det nämligen fortfarande möjligt att uppväga den likhet som uppkommer av att de tre första bokstäverna är identiska.

42 För det andra ska det med avseende på jämförelsen i fonetiskt hänseende konstateras att båda kännetecknen visserligen inleds med de tre bokstäverna r, n och a, men att de tydligt kan skiljas åt på grundval av ändelserna. De båda kännetecknen uttalas därmed mycket olika och om någon likhet kan antas föreligga mellan dem, måste den likheten anses vara synnerligen svag. Skillnaden i fonetiskt hänseende märks ännu mer om

omsättningskretsen binder samman vokalerna a och i i det sökta varumärket. I en normal situation är det däremot föga troligt att konsumenterna dubblerar vokalen a i det äldre varumärket och uttalar det r-n-a-active trots att kännetecknet innehåller bara ett a. Det är vidare föga troligt att samme konsument inte uttalar bokstaven ”i” i det sökta varumärket och uttalar det r-n-a-fect. Även om detta vore fallet skulle de två kännetecknen inte bli lika varandra i fonetiskt hänseende.

43 Det är med avseende på jämförelsen i begreppsmässigt hänseende för det tredje riktigt att omsättningskretsen beträffande de ifrågavarande varorna antingen – särskilt vad avser den specialiserade delen av omsättningskretsen – uppfattar att de tre första bokstäverna syftar på den engelska förkortningen av ribonukleinsyra (ribonucleic acid) eller – vad avser den stora allmänheten – antar att initialerna syftar på åtminstone en beståndsdel som är av medicinskt eller kemiskt slag, även om de inte känner till den exakta betydelsen. I likhet med vad både harmoniseringsbyrån och intervenienten har hävdat under förhandlingen, finner förstainstansrätten att det på det ifrågavarande området inte är sällsynt att tillverkarna hänvisar till kemiska sammansättningar eller molekylsammansättningar, för att framhäva påstådd effektivitet hos ett läkemedel som saluförs.

44 Kännetecknens respektive ändelser, ctive för det ena och ifect för det andra, har olika betydelser och uppväger den likhet som följer av att beståndsdelen rna är gemensam. Enligt sökandebolagets argument, som detta särskilt utvecklat under förhandlingen, kan tyska konsumenter sätta ifect i samband med det engelska ordet effect och förknippa detta med ordet active, eftersom båda orden avser begreppet effektivitet eller ordet effektiv. Det ställer emellertid för stora krav på konsumenten att bryta ned kännetecknet för att associera de båda ifrågavarande kännetecknen och detta argument är därför för osannolikt för att kunna godtas.

45 Det föreligger visserligen en viss begreppsmässig likhet mellan de ifrågavarande kännetecknen på grund av att beståndsdelen rna är gemensam för dem. Denna likhet uppvägs emellertid av att de respektive ändelserna har olika betydelser.

— Huruvida risk för förväxling föreligger

46 Risk för förväxling föreligger när det samtidigt föreligger en tillräckligt stor likhet både mellan varumärkena i fråga och mellan de varor eller tjänster som dessa varumärken avser (domen i det ovan i punkt 25 nämnda målet MATRATZEN, punkt 45).

47 I förevarande mål har det konstaterats ovan i punkt 32 att de ifrågavarande varorna är delvis av samma slag och delvis av mycket liknande slag.

48 De båda kännetecknen är uppbyggda kring den gemensamma beståndsdelen rna. Såsom invändningsenheten konstaterade, utan att överklagandenämnden ifrågasatte detta i punkterna 16 och 17 i det angripna beslutet, har den beståndsdelen på sin höjd en begränsad särskiljningsförmåga, även om en del av konsumenterna inte känner till den exakta betydelsen av den ifrågavarande förkortningen, utan antar att den indirekt syftar på en kemisk sammansättning eller en molekylsammansättning.

49 Det är visserligen riktigt att konsumenterna vanligen fäster större vikt vid den inledande delen av orden, eftersom den betonas mer (se, för ett motsvarande synsätt, förstainstansrättens dom av den 27 februari 2008 i mål T-325/04, Citigroup mot harmoniseringsbyrån – Link Interchange Network (WORLDLINK), ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 82). I allmänhet anser emellertid inte omsättningskretsen att en beskrivande beståndsdel eller en beståndsdel med låg särskiljningsförmåga i ett sammansatt varumärke utgör en särskiljande och dominerande del av det helhetsintryck som varumärket ger (se domen i det ovan i punkt 29 nämnda målet ECHINAID, punkt 54 och där angiven rättspraxis).

50 Den beståndsdel som är gemensam för de båda varumärkena, nämligen rna, har som ovan konstaterats på sin höjd en begränsad särskiljningsförmåga. Den gör det därför inte möjligt att särskilja varornas kommersiella ursprung. Överklagandenämnden hade därför fog för att i punkt 17 i det angripna beslutet finna att de suffix som är i fråga i de motstående kännetecknen, nämligen ctive och ifect ska anses utgöra särskiljande och dominerande beståndsdelar som drar konsumenternas uppmärksamhet till sig,

eftersom de har större särskiljningsförmåga än den inledande delen rna (se, för ett motsvarande synsätt, domen i det ovan i punkt 29 nämnda målet ECHINAID, punkt 55).

51 Såsom anförts ovan i punkt 44 och såsom harmoniseringsbyrån med fog har anmärkt, är det felaktigt att påstå att kännetecknens respektive ändelser kommer att uppfattas som identiska genom association. Det tyska ordet ”aktiv” är nämligen inte på något sätt synonymt med ”effektiv” och det är därför möjligt att skilja varumärkena åt. På grundval av de olika betydelserna är det således möjligt för de ifrågavarande konsumenterna att skilja kännetecknen åt.

52 Trots att den beståndsdel som är gemensam för de båda kännetecknen, nämligen rna, utgör den första delen av dessa, medför denna identitet inte någon risk för förväxling, eftersom denna beståndsdel har en begränsad särskiljningsförmåga och omsättningskretsens uppmärksamhet därför vänds mot kännetecknens ändelser som vid en helhetsbedömning är visuellt, fonetiskt och eller begreppsmässigt olika. De båda kännetecknen ger därmed olika intryck.

53 I förevarande mål kompenseras därför den omständigheten att de avsedda varorna är identiska eller av mycket liknande slag med att likheten mellan kännetecknen är låg och av att förkortningen RNA har låg särskiljningsförmåga eller till och med en beskrivande karaktär. Det kan därför uteslutas att risk för förväxling föreligger hos allmänheten. Överklagandenämnden hade således fog för att finna att det med avseende på omsättningskretsen inte förelåg någon risk för förväxling mellan de ifrågavarande varumärkena.

54 Även om det kan antas att samtliga ifrågavarande varor är identiska, såsom sökanden har påstått, kan bedömningen ovan i punkterna 34–53 inte leda till någon annan slutsats med avseende på att risk för förväxling inte föreligger.

55 Av vad anförts följer att talan inte kan vinna bifall på den enda grund som åberopats. Talan ska därför ogillas.

**Rättegångskostnader**

56 Enligt artikel 87.2 i förstainstansrättens rättegångsregler ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Harmoniseringsbyrån och intervenienten har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska harmoniseringsbyråns och intervenientens yrkanden bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (åttonde avdelningen)

följande:

**1) Talan ogillas.**

**2) CureVac GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Martins Ribeiro Wahl Dittrich

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 28 oktober 2009.

Underskrifter